

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119303308
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:6119303308.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: B. F., narodená XX.XX.XXXX, bytom O., J. F. XXX, o zaplatenie 3 000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 10Csp/121/2019-188 z 6. novembra 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom č. k. 10Csp/121/2019-188 z 6. novembra 2019 rozhodol tak, že opravuje sa rozsudok Okresného súdu Nitra vyhlásený na pojednávaní 6. novembra 2019 v spore sp. zn. 10Csp/121/2019 tak, že:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 3 000 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z 3 000 eur od 09.12.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s P. F., narodeným XX.XX.XXXX, bytom M. XX/XXX, O. - N., ktorému bola uložená povinnosť plniť právoplatným platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 11. júna 2019 sp. zn. 23Up/691/2019-0.

II. Žalobca má proti žalovanej spoločne a nerozdielne s P. F., narodeným XX.XX.XXXX, bytom M. XX/XXX, O. - N., ktorému bola povinnosť plniť uložená právoplatným platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 11. júna 2019 sp. zn. 23Up/691/2019-0 nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“ alebo „OBZ“), § 37 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, 6, 9, § 52a ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3, 5 § 524 ods. 1, § 526 ods. 1, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), § 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách účinný k 11. 11. 2013 a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2011 Z. z. o bankách.

3. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobca žalobou požadoval, aby súd prvej inštancie rozhodol, že pôvodne žalovaný 1. P. F., narodený XX.XX.XXXX a žalovaná pôvodne žalovaná 2. sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť mu 3 000 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z 3 000 eur od 09.12.2017 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 18.12.2017 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou a.s., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom postúpil na neho postupca pohľadávku proti žalovaným. Postupca uzatvoril so žalovanými 11.11.2013 zmluvu č. 5048877074, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich

dodatkov, ktorá má všetky náležitosti podľa obchodného zákonníka a aj zákona o spotrebiteľských úveroch. Postupca na základe zmluvy poskytol žalovaným peňažné prostriedky. Žalovaní si svoje povinnosti riadne neplnili, porušili ustanovenia zmluvy, a tak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 25.10.2016 a vyzval ich na zaplatenie dlžnej sumy do 15 dní. Pohľadávka ku dňu postúpenia bola vo výške 10 115,35 eura a pozostávala z istiny 9 020,74 eura, úrokov 732,66 eura, úrokov z omeškania 286,95 eura a poplatkov 75 eur. Žalovaní po postúpení nič nezaplatili. Dlžná suma ku dňu podania žaloby predstavuje 3 000 eur a pozostáva z istiny úveru 3 000 eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy 7 115,35 eura, ktorá pozostávala z istiny 6 020,74 eura, úrokov 732,66 eura, úrokov z omeškania 286,95 eura a poplatkov 75 eur si v konaní neuplatňuje. Úroky z omeškania požaduje zaplatiť od 09.12.2017, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

4. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 11. júna 2019 sp. zn. 23Up/691/2019-0 platobný rozkaz, ktorým rozhodol, že pôvodne žalovaní 1. a 2. sú povinní spoločne a nerozdielne do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť mu 3 000 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z 3 000 eur od 09.12.2017 do zaplatenia alebo podať odpor. Platobný rozkaz nadobudol v časti proti pôvodne žalovanému 1. právoplatnosť a vykonateľnosť 15.08.2019. Pôvodne žalovaná 2. podala proti platobnému rozkazu včas odpor s vecným odôvodnením. Vec proti pôvodne žalovanej 2. bola na základe návrhu žalobcu postúpená na prejednanie na Okresný súd Nitra.

5. Žalovaná v odpore navrhla žalobu zamietnuť. Poukázala na to, že so žalovaným 1. je rozvedená a vzniesla námietku premlčania. Navrhla, aby súd skúmal, či nie je úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. Namietala, že žalobca sa odvoláva na Obchodný zákonník, čo je v spotrebiteľských záväzkoch neprípustné. Spochybnila aktívnu legitimáciu žalobcu, keď prišlo k neplatnému postúpeniu pohľadávky z dôvodu, že bola postúpená na nebankový subjekt (§ 92 ods. 8 Zákona o bankách). Veriteľ voči nej realizoval nekalé obchodné praktiky, zmluvu nemohla ovplyvniť, nebola dojednaná individuálne. Zmluva neobsahuje výšku úveru, avšak je v nej formulovaná aj ďalšia zmluva. Žalobca nepreukázal reálne poskytnutú čiastku úveru (istiny), predložené tabuľky sú jeho internými dokladmi a nie je možné ich považovať za dôkazy. Žalobca zámerne neuviedol a číselne neupresnil sumu finančných plnení žalovaných, pričom len z výpisu je možné vyčítať sumu 11 846,45 eura, s ktorou nesúhlasila. Vzhľadom k tomu, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky by mal žalobca vrátiť žalovaným 1 746,45 eura a nie od nich požadovať zaplatenie 3 000 eur. Navrhla zmluvu podrobiť súdnej kontrole bez povinnosti platiť trovy konania.

6. Žalobca k odporu žalovanej uviedol, že žalovaní boli jeho právnym predchodcom opakovane vyzývaní na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou z 13.09.2016 a výzvou označenou ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 25.10.2016. Žaloba bola podaná na upomínacom súde 30.05.2019. Pohľadávka nie je premlčaná. Úver bol poskytnutý na bývanie, jeho účelom bola kúpa domu a bol zabezpečený zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a s poukazom na § 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. mal za to, že zmluva o splátkovom úvere č. 5049273758 zo dňa 11.11.2013 nie je spotrebiteľským úverom, na ktorý by sa vzťahovali ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. Jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pretože žalovaný bol v omeškaní so splnením svojho záväzku voči veriteľovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bol opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok výzvou z 13.09.2016 a výzvou označenou ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 25.10.2016. Žalovanému bolo predložené, že bolo oznámené postúpenie pohľadávky, preto nemôže namietat platnosť postúpenia a súd nemôže preskúmať platnosť a existenciu zmluvy o postúpení. Uviedol, že disponuje bankovou licenciou na poskytovanie spotrebiteľských úverov od 05.08.2016. Ďalej uviedol platby, ktoré od žalovaného eviduje celkovo v sume 1 731,10 eura. Z úhrad bola suma 1 079,26 eura započítaná na istinu, 25 eur na poplatky, 626,29 eura na úroky a 0,55 eura na úroky z omeškania. Istina predstavuje sumu 9 020,74 eura ($10\ 100 - 1079,26 = 9020,74$).

7. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie, z ktorého mal za preukázané, že veriteľ, ktorý je bankou a pôvodne žalovaný 1. a žalovaná, ako spoludlžníci uzavreli na jednej listine dve zmluvy, a to zmluvu o hypotekárnom úvere a zmluvu o splátkovom úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Z listiny nevyplýva, že by boli zmluvy od seba navzájom závislé, preto ich súd posudzoval samostatne (§ 54a Občianskeho zákonníka). Keďže náležitosti zmluvy o splátkovom úvere, od ktorej žalobca odvodzuje v tomto konaní svoje nároky, boli v zmluve o splátkovom úvere jasne, určito a zrozumiteľne vyjadrené, vrátane dohody o výške úveru, má zmluva všetky náležitosti podľa § 497 Obchodného

zákonníka, je platne uzavretá. Zákon nevyklučuje, aby sa na jednej listine nachádzali dve zmluvy, preto to nemožno nepovažovať za nekalú obchodnú praktiku. Námietky žalovanej v tomto smere nepovažoval za nedôvodné (zrejme dôvodné). Konštatoval, že zmluva je nesporne spotrebiteľskou zmluvou. Prvoinštančný súd nezhliadol porušenie spotrebiteľského práva v predmetnej zmluve napriek viacerým námietkam žalovanej, žalovaná ich bližšie nekonkretizovala. V súvislosti s odplatom poznamenal, že táto v danom prípade nesmie podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Poskytnutie peňažných prostriedkov v zmluve bolo dohodnuté za úrok 3,79 % ročne, čo obvykle požadovanú odplatu neprevyšuje a nejde ani o úžeru.

8. Okresný súd konštatoval, že vzhľadom k tomu, že sa zmluvné strany v zmluve dohodli na tom, že splátkový úver sa poskytuje na bývanie, jeho účelom je kúpa domu, je zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti a lehota jeho splatnosti bola viac ako desať rokov, na túto zmluvu nemožno aplikovať § 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Poskytnutý úver nemôže byť bezúročný a bez poplatkov a konanie veriteľa nemôže byť v rozpore s § 11 uvedeného zákona tak, ako to žalovaná namietala. Banka má preto nárok na vrátenie úveru, s úrokmi a aj poplatkami. V zmluve bol dohodnutý úver 10 100 eur a výpisom z účtu bolo preukázané, že v takejto výške bol žalovaným poskytnutý, pričom žalovaní vrátili banke iba 1 731,10 eura. Žalovaná výpisy namietala, neuviedla na svoju obranu žiadne svoje tvrdenia o výške zaplatenej sumy a ani neoznačila a nepredložila žiadne dôkazy. Keďže žalovaní nevrátili banke ani poskytnutý úver, nemohlo prísť na ich strane k bezdôvodnému obohateniu tak, ako namietala žalovaná. Zo zmluvy vyplýva, že vrátenie úveru bolo dohodnuté v splátkach a z predložených výpisov z účtu vyplýva, že žalovaní sa s ich platením dostali do omeškania.

9. Bolo preukázané, že v čase, keď boli žalovaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškanií so splnením svojho peňažného záväzku, pretože nezaplatili splátku splatnú 20.8.2015, keď ich písomnou výzvou z 13.09.2016, ktorá bola žalovanej doručená 20.09.2016, vyzval podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Z uvedených dôvodov nie je námetka žalovanej ohľadne neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky dôvodná. Žiadne zákonné ustanovenie nezakazuje postúpiť pohľadávku banky na inú osobu, preto postúpenie nie je neplatné ani podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 52 ods. 2 a § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka tak, ako žalovaná namietala. Keďže postupca oboznámil žalovanú s tým, že pohľadávka bola postúpená podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka a postúpenie je platné, je žalobca v konaní aktívne legitimovaný. Žalobca od žalovanej žalobou požaduje iba zaplatenie časti nesplateného úveru vo výške 3 000 eur, pretože táto časť sa stala mimoriadne splatnou 25.10.2016. Žaloba bola podaná na súd 30.05.2019, žalobca si uplatnil svoj nárok v premlčacej dobe, ktorá je podľa § 101 Občianskeho zákonníka 3 ročná a uplynula by 25.10.2016, preto námetku premlčania vznesenú žalovanou považoval za nedôvodnú a žalobu v časti o zaplatenie 3 000 eur za dôvodnú.

10. Vzhľadom k tomu, že sa žalovaná dostala s platením splátok úveru a následne aj s platením celého úveru do omeškania, vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovanej popri plnení úroky z omeškania vo výške podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Pretože žalobca od žalovanej požaduje iba úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z 3 000 eur od 09.12.2017, kedy už bola žalovaná v omeškanií s celou dlžnou sumou a v ten deň bola základná úroková sadzba ECB 0 %, je žaloba v tejto časti dôvodná.

11. Záverom konštatoval, že ide o samostatné spoločenstvo, podanie odporu žalovanou nemá za následok zrušenie platobného rozkazu v celom rozsahu. Prvoinštančný súd rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 3 000 eur s úrokom z omeškania 5 % z 3 000 eur od 09.12.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku spoločne a nerozdielne s P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX/XXX, O. - N., ktorému bola uložená povinnosť plniť právoplatným platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 11. júna 2019 sp. zn. 23Up/691/2019-0. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že v rozsudku, ktorý bol vyhlásený na pojednávaní 6. novembra 2019 v tomto spore bola táto skutočnosť zrejme nesprávne vyhlásená, súd podľa § 224 CSP túto zrejmu nesprávnosť opravil.

12. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalobcovi procesne úspešnému v celom rozsahu priznal voči procesne neúspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaná navrhovala, aby súd žalobcovi náhradu trov konania podľa § 257 CSP nepriznal, avšak žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa netvrdila a ani ich súd nezhliadol, nevyplývajú ani z toho, že žalovaná

je spotrebiteľka, resp. je rozvedená matka s maloletými deťmi, ktoré jej boli na čas po rozvoде zverené do osobnej starostlivosti. Vzhľadom k tomu rozhodol, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z rovnakých dôvodov spoločne a nerozdielne s P. F., pričom z rovnakých dôvodov v tejto časti opravil zrejmu nesprávnosť v rozsudku tak ako bol na pojednávaní vyhlásený. O výške náhrady trov rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

13. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolania žalovaná, žiadajúc odvolací súd, aby zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedla, že v zmysle poučenia nie je oprávnená podať opravný prostriedok proti opravnému uzneseniu, ktoré jej však nebolo doručené. Nestotožnila sa s právnym posúdením úverovej zmluvy, ktorá nespĺňa podľa súdu prvej inštancie charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, avšak podľa žalovanej aj napriek tomu je potrebné uvedenú zmluvu považovať za spotrebiteľskú, ktorá nesmie obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. Postup súdu prvej inštancie nepovažuje za v súlade s ochranou slabšej strany v spore, pretože súd nepodrobil zmluvnú dokumentáciu potrebnej kontrole. Zdôraznila, že aj sám súd mohol neprijateľné zmluvné podmienky určiť za neplatné. Súd prvej inštancie tak vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a neposkytol spotrebiteľovi potrebnú ochranu. Konštatovala, že poukazovala na to, že neprišlo k platnému postúpeniu vymáhanej pohľadávky, keď táto bola postúpená na nebankový subjekt a súd tak konal v rozpore s § 525 ods. 1 OZ a postupoval podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktorý je v neprospech spotrebiteľa, pretože zhoršuje jeho postavenie. Ide o pohľadávku, ktorú nemožno postúpiť bez toho, aby sa nezmenil jej obsah. Navrhla doplniť dokazovanie vyžiadanim si dôkazov od žalobcu, akými zisťoval solventnosť pôvodne žalovaného 1., či je spôsobilý poskytnutý úver splácať a taktiež listiny preukazujúce úhradu jednotlivých splátok s rozpisom ich započítania na istinu a na úroky, taktiež s uvedením konečného neuhradeného zostatku. Ďalej navrhla vypočítať veriteľa k uvedeným skutočnostiam. Súd prvej inštancie nevykonal žiadne dokazovanie, nezisťoval existenciu zmluvného vzťahu len sa obmedzil na žalobcom tvrdené skutočnosti.

14. Namietala, že veriteľ si svojvoľne započítaval finančné plnenia od žalovaného nerešpektujúc pritom § 566 ods. 2, § 580 a § 581 ods. 1 OZ. Prvoinštančný súd sa s uvedenými skutočnosťami vôbec nezaoberal, preto zaťažil rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti, čím jej odňal možnosť konať pred súdom, keď rozhodnutie neobsahuje riadne odôvodnenie tak, ako to má na mysli Civilný sporový poriadok. Súd prvej inštancie tak porušil Ústavou SR priznané právo na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Do pozornosti odvolacieho súdu dala rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 47/05 a Stanovisko Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 03.12.2015. Súd prvej inštancie teda rozhodol nerešpektujúc základné princípy sporového konania a právneho štátu. Vzhľadom k uvedenému je zrejmé, že súd postupoval v rozpore so zákonom, čím prišlo k zvýhodneniu jednej strany sporu, a to aj napriek tomu, že preukázateľne ide o spotrebiteľský spor, v ktorých sa posudzujú otázky o neprijateľných zmluvných podmienkach dodávateľov. Opätovne zdôraznila, že jej boli zo strany veriteľa predstreté právnické pasce vo forme neprijateľných zmluvných podmienok, pričom zmluvu podpisovali v domnení, že ide o zmluvu, ktorá je v súlade so zákonom. Neprijateľné zmluvné podmienky nevedeli ovplyvniť dôsledkom čoho bolo, že veriteľ a dražobník svojim konaním neprímerane zvýhodnili svoje postavenie na úkor žalovaného. Dodala, že na predmetný zmluvný vzťah sa vzťahuje Zákon o ochrane spotrebiteľa č. 634/92 Zb., ktorý bol následne zrušený a nahradený zákonom č. 250/2007 Z. z., keďže ide o spotrebiteľský spor predmetom ktorého je spotrebiteľská úverová zmluva uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

15. Žalovaná zdôraznila, že úverová zmluva bola vopred naformulovaná a nemala možnosť do zmluvy napísať svoje pripomienky, preto nebola individuálne dojednaná. Zmluvné podmienky nemohla ovplyvniť, ani zmeniť, ani vynechať. Ak tieto zmluvné podmienky spôsobujú nerovnosť v právach a povinnostiach spotrebiteľa, sú neprijateľné. Neprípustnosť neprijateľných zmluvných podmienok je zároveň v rozpore so Smernicou Rady 93/13/EHS. Vzhľadom k tomu žiada súd o eurokonformný výklad § 41 OZ a vykonanie predbežného právneho posúdenia. Navrhuje doplniť dokazovanie a vyhlásiť neprijateľné zmluvné podmienky za neplatné a rovnako tak aj obchodné praktiky dodávateľa za nekalé. Záverom uplatnila námietku zaujatosti vo vzťahu k veci prejednávajúcej zákonnej sudkyňi JUDr. Zuzane Singerovej, keďže o jej nezaujatosti možno mať pochybnosti s ohľadom na jej vzťah k sporu. O zaujatosti sa žalovaná dozvedela z napadnutého rozsudku, ktorý jej bol doručený dňa 06.11.2019, preto námietku zaujatosti podáva súčasne s odvolaním. Domnieva sa, že vec prejednávajúca sudkyňa je zaujatá voči

žalovanej, pretože vôbec neprihliada na jej návrhy, ale vychádza len z argumentov uvádzaných v žalobe. V ďalšom poukázala na niekoľko rozhodnutí Najvyššieho súdu SR.

16. K odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje. Žalovaná v odvolaní neuvádza žiadne relevantné skutočnosti a jej podanie je zmätočné a neopodstatnené.

17. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2005 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej iba „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonnej lehote žalovanou, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) následne dospievajúc k tomu záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

Podľa § 219 ods. 4 CSP, len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

Podľa § 224 CSP, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

19. Z obsahu ust. § 219 ods. 4 CSP je zrejme, že zákonným dôsledkom vyhlásenia rozsudku je viazanosť súdu takto vyhláseným výrokom, čo znamená, že konajúci súd výrok takto vyhláseného rozsudku už nemá žiadnu možnosť zmeniť. V rámci písomného vyhotovenia rozsudku sa musí znenie výroku jednoznačne zhodovať (byť totožné) s výrokom rozsudku, tak ako bol vyhlásený. Vyskytnuvšiu sa chybu v počítaní, v písaní alebo inú zrejmu nesprávnosť písomného vyhotovenia rozsudku má možnosť súd odstrániť procesným postupom podľa § 224 CSP, t. j. opravou písomného vyhotovenia rozsudku vzťahujúcou sa na záhlavie a výrok rozsudku. Pri posúdení otázky, či písomné vyhotovenie rozsudku obsahuje zjavné chyby v počítaní, v písaní, resp. iné zrejme nesprávnosti, je potrebné najskôr porovnať znenie, v ktorom bol rozsudok vyhlásený, s tým znením v akom bol rozsudok písomne vyhotovený (§ 220 CSP).

20. Inštitút verejného vyhlásenia rozsudku zároveň pôsobí aj ako záruka spravodlivého konania patriaca k ústavným princípom právneho štátu (rozhodnutie ÚS SR, II. ÚS 85/02), Neprichádza vôbec do úvahy to, aby súd opravným uznesením v zmysle § 224 CSP menil, resp. opravoval už ním vyhlásený rozsudok preto, že si po jeho vyhlásení, t. j. neskôr opravoval alebo menil opravným uznesením už vyhlásený rozsudok, pretože si následne uvedomil jeho nesprávnosť a to ani vtedy, keď pri samotnom vyhlásení rozsudku neboli prítomné sporiace sa strany. Z obsahu samotnej zápisnice o pojednávaní pred prvoinštančným súdom zo dňa 06.11.2019, na ktorom pojednávaní bol vyhlásený aj napadnutý rozsudok, je možné konštatovať, že jeho výrok bol vyhlásený v tomto znení:

I. Žalovaní 1 a 2 sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 3 000 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z 3 000 eur od 09.12.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má proti žalovaným 1 a 2 spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

21. Súd prvej inštancie, ktorý bol viazaný takto vyhláseným rozsudkom, bol povinný výrok v rámci písomného vyhotovenia rozsudku odôvodniť v intenciách § 220 CSP s tým, že prípadnú chybu v písaní, počítaní alebo inú zrejmu nesprávnosť mohol dodatočne napraviť vydaním opravného uznesenia podľa § 224 CSP. V prejednávanej veci však súd prvej inštancie absolútne nesprávne postupoval, keď rozsudok, ktorý vyhlásil dňa 06.11.2019 (a to konkrétne jeho výrok) vôbec nepremietol do písomného vyhotovenia rozsudku a tým ho vlastne ani v intenciách ústneho vyhlásenia nezdôvodnil. Následne v rámci písomného vyhotovenia rozsudku nepovoleným spôsobom zmenil výrok vyhláseného rozsudku na pojednávaní konanom dňa 6. novembra 2019 v spore sp. zn. 10Csp/121/2019 tak, že:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 3 000 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z 3 000 eur od 09.12.2017 do zaplataenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s P. F., narodeným XX.XX.XXXX, bytom M. XX/XXX, O. - N., ktorému bola uložená povinnosť plniť právoplatným platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 11. júna 2019 sp. zn. 23Up/691/2019-0.

II. Žalobca má proti žalovanej spoločne a nerozdielne s P. F., narodeným XX.XX.XXXX, bytom M. XX/XXX, O. - N., ktorému bola povinnosť plniť uložená právoplatným platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 11. júna 2019 sp. zn. 23Up/691/2019-0 nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

22. Vychádzajúc z obsahu ust. § 219 ods. 4 CSP je zrejmé, že vyhláseným rozsudkom bol súd prvej inštancie viazaný, pričom ak v súvislosti s vypracovaním písomnej verzie už vyhláseného rozsudku dospel tento súd k tomu záveru, že výrok ním vyhláseného rozsudku nie je správny, resp. kompletný, nemohol ho už v žiadnom prípade zmeniť tým spôsobom, aký aplikoval v danom prípade, t. j. v rámci písomného vyhotovenia rozsudku uviesť, že sa priamo opravuje rozsudok Okresného súdu Nitra vyhlásený na pojednávaní dňa 6. novembra 2019 v spore pod sp. zn. 10Csp/121/2019.

23. Navyše odvolací súd poznamenáva, že v záhlaví napadnutého rozsudku v pozícii žalovanej uvádza súd prvej inštancie iba jeden subjekt a to B. F., pričom v rámci napadnutého a už zároveň aj opraveného výroku sa popri tejto žalovanej ukladá povinnosť zaplatiť sumu 3 000 eur s príslušenstvom, ako aj nároku na náhradu trov konania v rozsahu 100 % formou spoločnou a nerozdielnou aj P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX/XXX, O. - N.. Samotný súd prvej inštancie v úvode odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatuje, že žalobca podal svoju žalobu pôvodne voči žalovaným 1 a 2, pričom plnenia v sume 3 000 eur s príslušenstvom sa voči týmto subjektom domáhal formou spoločnou a nerozdielnou.

24. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie, ako nadriadený súd tomuto súdu nevzhladol dôvod k tomu, aby sa vznesenou námietkou žalovanej voči vec prejednávajúcej sudkyne vôbec zaoberal, pretože predmetná námietka zaujatosti sa týka procesného postupu namietanej sudkyne v konaní, pričom súd na takúto námietku zaujatosti neprihliada (§ 53 ods. 3 CSP).

25. Naznačený nesprávny procesný postup prvoinštančného súdu v súvislosti s opravou výroku vyhláseného rozsudku nezodpovedal kritériám pre tento postup zakotvených v ust. § 224 CSP. Takéto pochybenie súdu, ktorým bola znemožnená realizácia práv strany sporu, odôvodňuje potom prijať jednoznačný záver v tom smere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pre ktoré porušenie napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom posúdení a z časti pôsobí aj zmätočne. Vzhľadom na samotnú povahu ako aj intenzitu vytknutého nedostatku, ktorý nie je možný napraviť odvolacím súdom, bolo povinnosťou tohto súdu, aby pri aplikácii procesného postupu v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ v spojení s § 391 ods. 1 CSP o podanom odvolaní žalovanej, ako o dôvodnom rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

26. V ďalšom konaní bude povinnosťou prvoinštančného súdu ustáliť predovšetkým okruh účastníkov konania na oboch stranách daného sporu a takto zistenej skutočnosti prispôbiť aj obsah záhlavia rozhodnutia vo veci samej s presným označením sporu a účastníkov konania vystupujúcich na strane žalobcu a žalovaného. Pri opätovnom rozhodovaní o uplatnenom nároku žalobcu vo veci samej, vrátane nároku na náhradu trov konania, súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite odôvodní, aby spĺňalo kritériá naň kladené ust. § 220 ods. 2 vety tretej CSP, t. j. aby bolo presvedčivé, a s poukazom na ust. § 396 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

27. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).